

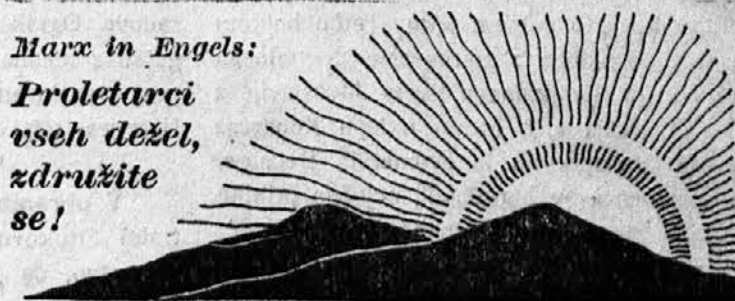
RDEČI PRAPOR

GLASILO

KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Izhaja vsako sredo in soboto. Posamezne številke 1 K, mesečno 8 K. - Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

Marx in Engels:
Proletarci
vseh dežel,
združite
se!

Proletarijatu Jugoslavije!

Drugi kongres naše stranke, ki se je vršil v Vukovaru od 20.—25. junija tega leta, je padel v dobo težke gospodarske, finančne in politične krize, ki jo preživlja naša zemlja. Gospodarska kriza, ki se zrcali v produkcijskem mrtvili in produkcijski anarhiji, pritiska z vso svojo težo na celo deželo. Splošni vzroki nemožnosti obnove gospodarskega življenja na kapitalistični podlagi so se pri nas še pojačali radi neverjetne nesposobnosti naše buržoazije, da se orijentira v današnjem gospodarskem kaosu, ki ga je pustila za seboj svetovna vojna tudi v naši deželi. Medtem, ko so mnogoštevilna industrijska podjetja, posebno v območju tekstilne, gozdne in kemične industrije, cele mesece ostajala zapuščena, je v istem času pošast nezaposlenosti neusmiljeno požirala nedolžne proletarske žrtve. Jugoslovanska buržoazija ni hotela, deloma vsled splošne politične negotovosti, deloma vsled valutne zmešnjave, placirati svojega kapitala v gospodarsko obnovitev dežele. Ona je za svoj kapital našla mnogo rodovitnejše polje in zato se je z vso močjo vrgla na špekulacije. Industrijski kapital se je skoro ves pretvoril v mnogo lukrativno obliko trgovsko-špekulativnega kapitala in ta oblika daje eno bistvenih obilježij celokupnemu gospodarskemu življenju naše države. Toda tak položaj vedno bolj privlačuje tuje kapitale, ki so večji in zato morejo računati tudi z večjim rizikom; ti tuji kapitali osvajajo postojanko za postojanko in postajajo vedno bolj popolni gospodarji v najvažnejših strokah našega gospodarskega življenja. To stopnjevalno, toda neprestano zagospodovanje tuje kapitala nad gospodarskim življenjem v naši državi je drugo bistveno obilježje ekonomske situacije, v kateri se danes nahajamo. Meščanstvo ni v stanu upreti se navalu tujih kapitalov in sicer že zaradi tega ne, ker se Jugoslavija nahaja v popolnem finančnem sužerjstvu napram imperijalističnim državam entente. In kakor vse druge dežele, ki žive od posojil in kreditov, od milosti in nemilosti razbojnikov mednarodnega imperijalizma, se tudi Jugoslavija nahaja v tem tragičnem položaju, da mora vsak poizkus gospodarske obnove plačati z gospodarsko samostojnostjo. In v tem znamenju kolonijalnega zasluževanja od strani entente imperijalizma se razvija celokupno gospodarsko življenje Jugoslavije, v kolikor sploh obstoja.

Financijska situacija Jugoslavije ni niti malo boljša od gospodarske. Država, katere dolgovi sploh še niso fiksirani, ali ki v nobenem slučaju ne iznašajo manj kot 10 do 12 milijard dinarjev, država, ki ima čez 5 milijonov dinarjev proračunskega primanjkljaja dnevno, od katerih pet milijonov pogoltno največji del centralna uprava in militarizem, taka država se nahaja na najboljšem potu k finančnemu bankrotu. Financijska politika jugoslovanske buržoazije je bila jako enostavna. To je bila politika posojil. Toda Jugoslavija je izčrpala že ves svoj kredit in posojila dobiva vedno težje in pod vedno težjimi pogoji. Ko se je jugoslovansko meščanstvo znašlo v takem denarnem škripcu, pred nemožnostjo, da z novimi posojili odplačuje stara in pokriva tekoči primanjkljaj, ono zdaj poizkuša, namesto da izvrši konfiskacije vojnih dobičkov in da z neposrednim progresivnim davkom čim bolj obremeni bogataška premoženja in dohodke, na vse mogoče načine zvaliti vsa bremena državnih dolgov in proračunskih primanjkljajev na ramena delavnega ljudstva v mestih in na kmetih. V to svrhu povišuje in uvaja nove carinske postavke, povzdiguje železniško tarifo, uvaja nove takse, stare pa povišuje za 500—800 odstotkov in na ta način, po in-

direktnem potu, zadeva najširše sloje delavcev in nepremožnih kmetov in sicer jih zadeva dvakratno: ne samo zato, ker indirektni davek nesorazmerno močnejše pritiska ravno na najsiromašnejše sloje ljudstva, temveč tudi zato, ker povišanje carine, povišanje železniške tarife, uvajanje novih monopolov in taks pomeni novo in neprestano podražitev življenja, čeprav je že zdavnaj prekoračilo vse meje normalne izdržljivosti. Druginja, ki pri vseh fluktuacijah vendar stalno raste, napravi vse uspehe, naših sindikalnih (strokovnih) bojov za iluzorne, ker povišanje naših plač vedno daleč zaostaja za podražitvijo življenja. In čim večja je razlika med resnično mezdno in draginjo življenja, tem pogostejši in ostrejši so boji med delom in kapitalom, štrajki, ki neizbežno izvirajo iz tega prepada, ki obstoji med resnično mezdno in draginjo, postajajo vse številnejši, njihov obseg vedno večji, njihova oblika vedno ostrejša. Naši sindikati (strokovne organizacije) nimajo nič več opraviti s posameznimi kapitalisti, temveč s kapitalističnimi organizacijami. Vedno močnejše in ostrejšo razredno grupiranje v področju gospodarskega življenja je eden najmarkantnejših pojavov v življenju naše države tekom poslednjega leta dni. Ta pojav dovaja na vidik nove težave, s katerimi se morajo boriti sindikati in navaja k razmišljanju o novih oblikah strokovnih bojov.

Razen v gospodarski in finančni zmešnjavi se nahaja Jugoslavija tudi v političnem kaosu. Ona je baje samo ena država, toda v njenih šestih pokrajinah vlada šest različnih zakonodaj. Tako torej ni Jugoslavija nikakor sama ena država, ampak je konglomerat nekoliko držav, ki za sedaj nimajo nič skupnega razen — vojaštva in orožništva. To sta dva temeljna stebra, na katerih počiva cela državna zgradba. Črno-rumeni zakoni se niso še nikdar tako skrupulozno vporabljali v svojih najčrnejših odredbah proti delavskemu razredu, kakor se to godi danes. Kar se godi v Vojvodini, kjer so celo naše gibanje postavili izven zakona, kjer naše sodrude brez vsakega vzroka ne samo zapirajo in preganjajo, temveč jih pretepajo in ubijajo, prehaja že vsa grozodejstva španske inkvizicije. V Dalmaciji ni nič boljše. Tudi tam so suspendirali naše organizacije, strankine in strokovne; vsi funkcionarji so bili pozaprti in ležijo v ječah, brez vsake preiskave. Na Hrvaškem in v Slavoniji izganjajo iz občin zastopnike komunističnega proletarijata in prepovedujejo svobodne shode. A v celi državi duše štrajke s silo in v krvi. Najnavadnejšemu gospodarskemu štrajku se pripisujejo ne samo navadne politične, ampak tudi prekucuske, veleizdajalske tendence. Zato postavlja buržoazija proti vsem našim štrajkom celokupni aparat brutalne državne sile in tako nam vsiljuje neenaki boj, ki zahteva jako mnogo žrtev. Zadnji železničarski in rudarski štrajk je pokazal v vsej svetlobi vse divjaštvo jugoslovanske buržoazije. Vlada jugoslovanske buržoazije pripravlja zakone, s katerimi bo pozakoničila vse svoje dosedanje nezakonitosti: pripravila se na to, da nam predvsem odvzame pravico do stavke. Toda buržoazija pozablja, da je pravica do stavke za proletarijat pravica do življenja in da se proletarijat ne bo obotavljal pred žrtvami, ko se mu hoče odtegniti takšna pravica. Ravnotako pripravila jugoslovanska buržoazija odločilni naskok proti osemurnemu delavniku. Toda tudi ta naskok se bo zlomil ob železni frontu ujedinenega komunističnega proletarijata Jugoslavije. Agrarno vprašanje stoji še vedno odprto. Reakcionarno - fevdalno - klerikalni blok z radikalci na čelu je onemogočil celo demagoške poizkuse rešitve tega vprašanja od stran bankokratske demokratske zajednice.

Nezadovoljnost med masami delavnega ljudstva na kmetih vsled tega vedno bolj narašča; ona se kupiči in vre, medtem ko dobivajo age, begi, veleposestniki in grofi vedno več upliva na potek državnih zadev.

V takih okoliščinah, pri takšnem gospodarskem, finančnem in političnem položaju je bil sklican, se je vršil in se z najplodnejšimi rezultati dokončal drugi kongres naše stranke. Položaj, v katerem se je vršil in rezultati, s katerimi se je završil, dajejo visok zgodovinski pomen temu kongresu. Potom svojih delegatov je govoril na kongresu ves organizirani proletarijat cele države. In sklepi, ki jih je storil kongres, niso nič drugega kot resnični izraz razpoloženja in potreb celega delavnega naroda v teh kritičnih dnevih.

In nič ni bolj naravnega, po vsem tem, kakor da je kongres, z ogromno večino glasov, odredil čisto komunistično orijentacijo stranke in z ravno tako veliko večino prinesel čist komunistični program, komunistično taktiko in organizacijski statut, ki omogoča najpopolnejšo enotnost stranke v vseh manifestacijah njenega življenja. Čistost v teoriji, jasnost v praksi, centralizacija in gibčnost organizacije z enotnim centralnim strankinim svetom, to so osnovni rezultati dela tega kongresa, ki po svojem komunističnem duhu in po sadovih svojega dela pomeni dogodek zgodovinske važnosti.

Dočim je bil lanski kongres ujedinenja samo mogočna manifestacija želje-jugoslovanskega proletarijata za edinostjo v duhu tretje internacionale, je letošnji kongres v Vukovaru spopolnil tudi vse pogoje za realizacijo te želje in je obenem konkretiziral svoj pristop k tretji internacionali.

In Centralni Strankini Svet, kot neposredni izvoljenec in neposredni izraz razpoloženja Kongresa, smatra kot svojo prvo nalogo, da iz svoje prve seje po kongresu pošlje proletarijatu Jugoslavije ta manifest, v katerem so opisane gospodarske, finančne in politične situacije, v kateri se država nahaja, naglasile tudi najbližje naloge, ki se danes nalagajo stranki za zaščito delavnega ljudstva kakor v mestih tako na kmetih.

Komunistična stranka Jugoslavije bo z vso svojo močjo nastopila proti politični in socialni reakciji, ki je zagospodarila v državi. Kot zastopnik delavnega ljudstva in naravni zaščitnik interesov ogromne večine prebivalstva te države bo komunistična stranka povedla najodločnejši boj proti terorju združene meščanske reakcije, za svobodo tiska, shodov, dogovorov in združevanja, za neovirano izvrševanje vseh zakonitih in ustavnih pravic vseh državljanov te države brez razlike spola in narodnosti.

Zavedajoč se svojih grehov in ljudske nezadovoljnosti, so se vse meščanske stranke, ki so se čredile na vladi, izogibale tekom celega leta razpisati volitve in poklicati ljudstvo, da pove svojo sodbo. Jugoslavija je edina dežela v Evropi, v kateri se po vojni še niso izvršile nobene volitve! Komunistična Stranka bo tudi nadalje napravila vse, da onemogoči vladajočemu razredu to zločinsko odlaganje volilnega boja. Najbolj pa se bo borila proti poizkusom buržoazijskih vlad, ki hočejo uveljaviti reakcionarni volilni zakon, volitve falzificirati, izigrati volilno svobodo, odvzeti volilno pravico celim družabnim vrstam in narodnostim te države, ustavo in druge temeljne zakone pa po svoji volji vrniti in prevrno uveljaviti.

Pod okriljem mračne militaristično-dvorske klike delajo vse meščanske stranke na to, da onemogočijo ljudstvu, da bi svojemu resničnemu razpoloženju dalo izraz v svobodnih volitvah. Ker se boje rezultatov volil-

nega boja za ustavotvorno skupščino, so ravno zaradi tega v projektu volilnega zakona tudi dale pravico vladarju, da lahko tudi ne skliče. ustavotvorne skupščine, če se mu ta po svoji sestavi ne dopade. Toliko se torej jugoslovanska buržoazija briga za voljo ljudstva! Tako torej razume buržoazija suverenost naroda!

Komunistična stranka bo angažirala vse svoje moči, da delavne mase obvesti o vseh teh nakanah, da te načrte onemogoči in da z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga, nastopi proti pripravljani izjemni postav proti delavskemu razredu. Komunistična stranka bo vodila najenergičnejši boj za pravico do štrajka, za osemurni delavnik, za zaščito mezde delavskega razreda iz mest kakor iz vasi. Z ozirom na veliko nezaposlenost, ki jo gospodarska anarhija povzroča in v pogledu brezobzirnega izkoriščanja delavnih mas, ki ga buržoazija uganja v svojem nagonu za plenom in dobičkom, bo komunistična stranka zahtevala, da se izpopolni in zagotovi izpolnjevanje delavske varstvene zakonodaje in delavsko zavarovanje pod izključnim vodstvom delavskih organizacij, tako, da vse breme zavarovanja pade na kapitalistično čezvrednost in na državo.

S protestom proti neprestanemu odlaganju rešitve agrarnega vprašanja in proti politiki izrabljanja žetve za kapitalistične in fiskalne koristi, bo vodila komunistična stranka odločen boj za resnično rešitev agrarnega vprašanja in za nacionalizacijo izvoza in uvoza pod kontrolo delavskih organizacij. Vsa zemlja s celokupnim inventarjem mora brez vsake odkupnine pripasti onim, ki jo obdelujejo! S temi gesli mora stopiti delavno ljudstvo iz vasi v boj proti kapitalističnemu plenjenju in pomagati komunistični stranki, da udeleži ta gesla.

V tem boju je zainteresirano celo delavno ljudstvo te države. Kajti buržoazija hoče zvaliti vse breme draginje in izdrževanje mnogobrojnih žrtev: invalidov, vdov in vojnih sirot, izključno na ramena delavnih mas. Dolžnost vsega delavnega ljudstva je, da se zoperstavi tem poskusom buržoazije in da povede boj za to, da vsa ta bremena padejo izključno na račun kapitalističnega razreda in njegove države. Pod zastavo komunistične stranke, za obrambo svojih pravičnih interesov, naj vse delavno ljudstvo te države stopi na plan s parolami: Proti draginji! Za konfiskacijo vojnih dobičkov! Proti novim bremenom in dolgovi! Vsa vojna bremena in vzdrževanje vojnih žrtev naj padejo na kapitalistični dobiček in na eksploatorje! Proti novim davčnim bremenom kakršnekoli vrste! Naj vsa davčna bremena padejo na bogataše in nosilce kapitalističnega odiranja!

Da bi se pa ljudstvo omogočilo, da pove svojo sodbo o vseh teh perečih vprašanjih, ki se tičejo njegovih življenjskih interesov, da se deželi omogoči, da se oprosti avstrijske zakonodaje, administracije in duha upravljanja, da se otrese skaze, ki ji pravijo parlament, in da se osvobodi zakonodajne zmešnjave, zahteva komunistična stranka, da se takoj razpiše volitve za ustavotvorno skupščino in da se pri teh, kakor tudi pri predhodnih občinskih volitvah zagotovi popolna svoboda odločitve in izvrševanja političnih pravic za vse državljanse te države.

Kakor v notranjih, tako vodi vladajoča buržoazija tudi v zunanjih odnosih protinardno, reakcionarno in kontrarevolucionarno politiko. Ona goni državo v vedno večjo kolonijalno sužnost in vedno globokejše v gospodarsko, finančno in politično odvisnost od velikih imperijalističnih dežel, nadaljuje politiko razdora s sosednimi narodi

in kontrarevolucionarnega rovarjenja proti sovjetski Rusiji. Proti taki protinardni politiki povzdiguje komunistična stranka svoj glas in zahteva v imenu celega delavnega ljudstva te države, da se takoj sklene mir s sovjetsko Rusijo.

Odzivljajoč se svojim mednarodnim dolžnostim, se istočasno pridružuje bratskim strankam ostalih držav in razglašuje bojkot Hortijevi Madžarski, apelira na delavce Jugoslavije, v prvi vrsti na prometne in obrežne delavce, da store vse, kar je v njihovi moči, da bi se onemogočila oskrba te protidelavske države in da se podere eden najodurnejših režimov, kar jih je sploh znano v zgodovini.

V teh težkih razmerah, v teh nevdružljivih življenjskih pogojih, v tej brezobzirni reakciji, plenitvi in preganjanju, ki ga buržoazija vrši proti našemu gibanju, je interes vseh izkoriščanih delavnih mas, vseh onih, ki so brez pravic in ki so zatirani, vseh izmučenih in nepreskrbljenih, da se zberejo okoli svoje komunistične stranke in da skupaj z njo, pod njeno zastavo, z njenim programom in parolami započno energičen boj za uničenje izrabljanja, odiranja in diktature peščice kapitalistov.

Pozdravljajoč z navdušenjem komunistični slovenski proletarijat, ki je tudi bil zastopan na našem kongresu v Vukovaru, poziva komunistična stranka Jugoslavije tudi ostale, še zapeljane slovenske sodrude, da vstopijo v komunistične organizacije in da se vpro izkušnjavam, zapeljavanju in obrekovanju, s katerim bo buržoazija s pomočjo svojih zvestih hlapcev, socijalpatrijotov, obmetavala našo stranko.

Pod zastavo komunizma, v obrambo svojih pravic in interesov, združi se delavni narod mest in vasi! Samo s svojo združeno močjo, samo grupiran po gospodarskih in političnih organizacijah komunistične stranke si boš izbojeval svojo osvoboditev iz sužnosti, bede in nasilja!

Živela Komunistična Stranka Jugoslavije!
Živela Komunistična Internacionala!

Vukovar, 27. junija 1920. leta.

Centralni svet Komunistične stranke Jugoslavije:

Aleksandar Tajkov (Požega, Slavonija), Bogdan Eremić (Elemir, Banat), Bogoljub Gjurčić (Sarajevo), Vlada Marković (Novi Sad), Vlada Mirić (Beograd), Vlada Bogdanović (Beograd), Vladimir Čopić (Zagreb), Gojko Vuković (Mostar), Gjuro Djaković (Sarajevo), Gjuro Lugarić (Zagreb), Gjuro Cvijić (Zagreb), Dragomir Marjanović (Beograd), Dušan Cekić (Skoplje), Života Milojković (Beograd), Ivo Baljkas (Split), Ivan Čolović (Beograd), Jakov Lastrić (Banja Luka), Jovo Zlatović (Slavonski Brod), Joseph Herman (Bečkerek), Ladislav Kordić (Osijek), Laza Stefanović (Beograd), Lovro Klemenčić (Ljubljana), Mitar Trifunović (Mostar), Obren Kosnić (Novi Sad), Pavle Pavlović (Beograd), Paja Radišić (Melenci, Banat), Sima Marković (Beograd), Filip Filipović (Beograd).

Vukovarski kongres je sklenil pustiti v Centralnem strankinem Svetu 4 odborniška mesta za Slovenijo prazna ter jih spopolniti v sporazumu z organizacijami, ki sprejemajo vse sklepe strankinega kongresa.

Pojasnila v vseh stvareh daje vsak dan od 10.—12. in od 2.—4. Tajništvo Komunistične Stranke Jugoslavije, Krekov trg, Mahrova šola.

Sodrugi!
Nabirajte za tiskovni sklad.

Vsak organiziran delavec naj bo naročnik na „Rdeči Prapor“! Na noge!

Strokovni pregled.

Organizacijam in delavcem v Jugoslaviji.

Mednarodni bojkot delavskih sindikatov (strokovnih organizacij) nad krvavo Hortyjevo Madžarsko je v polnem jeku. Temu bojkotu se ima, po sklepu plenarne seje Centralnega Delavskega Sindikalnega Sveta Jugoslavije z dne 29. junija t. l. in po sklepu Kongresa Saveza Transportnih in Prometnih Delavcev in Uslužbenec v Jugoslaviji, odločno priključiti tudi jugoslovanski proletarijat.

Ta solidarnost je v toliko važnejša, ker bodo Hortyjevi rablji brez dvoma bolj občutili ta udarec od ustavitve transportov iz Jugoslavije, kakor pa od ustavitve transportov iz Anglije.

Čast jugoslovanskega proletarijata v mednarodni zajednici sindikatov zahteva izvršitev te dolžnosti — izvajanja bojkota nad belimi rabljami!

Zato poziva Centralni Sindikalni Svet vse sodruge delavce:

1. da v pristaniščih ne nakladajo v šlepe živeža ali sploh kakšnega blaga in surovin, namenjenih za transport na Madžarsko;

2. da ne nakladajo v vagonne živeža ali robe za izvoz na Madžarsko;

3. poštarji, telegrafisti in telefonisti se pozivajo, da od svoje strani, po visokosti svoje zavesti, store vse, da se bojkot poostri tudi v pogledu poštnega prometa;

4. mesarske delavce, da ne koljejo in predeljujejo mesa v klavnica, ki je namenjen za izvoz na Madžarsko;

5. mlinarske delavce, da ne meljejo v mlinih za izvažanje na Madžarsko;

Centralni Svet posebno računa z organizacijami obalskih delavcev in uslužbenec in z organizacijami železničarjev.

Z apelom na njihovo zavednost poziva Centralni Svet v prvi vrsti te organizacije, da uvedejo svojo kontrolo nad transporti za Madžarsko ter da te transporte brez-pogojno in odločno onemogočijo.

Sodrugji delavci, izvršujte svojo dolžnost z bojkotom krvniške Madžarske, zahtevajoč:

1. da se izpuste vsi številni komunistični jetniki na Madžarskem;

2. da prenehajo vsi raznovrstni komunistični politični procesi;

3. da se da odškodnina preganjanim in zmučnim komunistom;

4. da se razpuste bele rabeljske formacije, ki koljejo, posiljujejo, požigajo in inkvizitorsko mučijo madžarski proletarijat.

Sodrugji, delavci!

Zapomnite si, da žito, meso, moka, mast, zelenjava in vse drugo, bodisi živež, surovina ali pa predelano blago, ki jih vi puščate, da grede na Madžarsko, — da vse to pomeni podpiranje onih rabljev, ki vaše sodruge koljejo in žive pokopavajo.

Delavci Jugoslavije! Vzemite si za vzor svoje sodruge na Čehoslovaškem, v Avstriji in v Italiji, ki so storili vse, da iz teh dežel ne odide niti en šlep, niti ena ladja, niti en vagon, niti en vlak, niti en telegram, niti eno pismo na Madžarsko!

Predno bo mogel mednarodni proletarijat poslati svoje rdeče bataljone v Pešto, da maščuje poklani madžarski proletarijat, — se morajo bele zverji kaznovati z lakotjo in z gnjusom.

V Beogradu, 30. julija 1920.

Izvrševalni Odbor S. D. S. Sv. Jugoslavije.

(Iz »Radniških Novin«.)

Karel Radek:

Razvoj socializma od znanosti k dejstvu.

IV. Iskanje poti do oblasti.

Začelo se je trudapolno iskanje izhoda iz zagate, v katero je zablodil kapitalistični razvoj. Prvo vprašanje, ki je bilo pred delavskimi masami, se je glasilo: »Kam gre pot?« Na to vprašanje je tako jasno odgovoril razvoj, kakor je bilo le želeči. Poizkus, izboljšati položaj delavstva s skupnim delom z meščanstvom, se je v Franciji popolnoma ponesrečil. Millerandov vstop v meščansko vlado ni prinesel delavstvu ničesar in je dovedel v oči delavskih mas do kompromitiranja socialne demokracije. Izid volitev 1. 1907 v Nemčiji je pokazal delavcem, da se bodo sklenile vse meščanske stranke proti delavstvu v železo verigo, kakor hitro se gre za imperijalizem, t. j. za razširjenje kapitalistične oblasti nad šibkejšimi narodi, za oboroženi konkurenčni boj kapitalističnih držav. Dejstva gospodarske krize leta 1907. so govorila tako jasno, da ni mogel dokončati svoje preiskave o potoku gospodarske krize niti goreči reformist, kakor je bil Maks Schippel, drugače, kakor da je moral potrditi poostroitev raz-

P. S. Kakor poročajo avstrijski komunistični in socialistični listi, se vrši v gori omejenih deželah bojkot proti Madžarski v popolnem obsegu nadalje in se je zelo poostiril, tako da je že začel pokazovati svoje prve sadove. Ogrska bela vlada rabljev se želi pogajati z mednarodno sindikalno zvezo. Dolžnost jugoslovanskih delavcev je, da pomagajo Hortyjevi tolpi zavdati poslednji udarec.

Uredništvo.

V obrambo 8urnega delavnika. Centralni Strokovni Sindikalni Svet poziva vse delavstvo, da priredi v nedeljo shode z geslom: V obrambo 8urnega delavnika! Računajoč na razkol v strokovnih organizacijah, hočejo delodajalske zveze, še predno se vjedinjenje strokovnih organizacij izvrši, napraviti atentat na največji uspeh, ki ga je izvajalo delavstvo, na 8urni delavnik. V prihodnji številki bomo več spregovorili o važnosti 8urnega delavnika.

Strokovna konferenca. Na strokovni konferenci v Beogradu se je dosegel sporazum, da vse strokovne zveze, ki še niso vjedinjene, takoj napravijo vse korake, da se doseže vjedinjenje. Stvar strokovno organiziranega delavstva je, da ne ostane pri besedah, temveč da se že enkrat od besed pride k dejanju. Prihodnjic bomo natančneje poročali o strokovni konferenci v Beogradu.

Zmage ruske delavsko-kmečke vojske.

Moskva, 5. julija (brezžično). Rdeča armada je očistila Zapadno Ukrajino od razbojniških čet poljske šlahte in kapitalistov. Trdnjava Rovno in obmejna utrjena mesta so v naših rokah. Povsod narod ustanavlja zopet delavske, kmečke in vojaške sovjete in navdušeno pozdravlja rdečo armado-osvoboditeljico. V smeri Tarnopola in Lvova bežijo bele čete v velikem neredu.

(Vsekakor lahko pričakujemo, da bo še letos vstvarjena Poljska sovjetska republika, tako da bo delavsko-kmečka oblast mejila na Čehoslovaško in Nemško republiko, kar bo silno povzdignilo moč in duh evropskega proletarijata.)

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Dopisi.

Čudno postopanje. Mestna aprovizacija ljubljanska je o priliki regentovega obiska dala razglasiti, da bo delila brezplačno moko za ubožno akcijo. Razdelitev se je začela dne 27. junija, a nadaljevala 30. junija in 1. julija. Stale so silno dolge vrste, ki so čakale na izdajo listkov. Zadnji petek pa so dali magistratovi obesiti na vrata pisarne: »Moke se ne razdeljuje več!«, dasiravno se je prej obljubljalo, da bo delitev listkov trajala do vstevši soboto, 3. julija. Deputacija razočaranih ženic je šla k službojočemu podžupanu dr. Trillerju, ki se je zadržal nad ženskami, češ, moke bi se imelo razdeliti vagon, razdelilo se jo je pa nad dva vagona; prišlo se je na sled potvorenim izkaznicam za ubožno akcijo, radi tega nobene razdelitve več! Nič ni pomagalo prosjačenje, da ne morejo nedolžni in s pravnimi dokumenti opremljeni reveži za to, če so požrešni kapitalistični individui na ta način odjedli v resnici potrebnim ubožcem grljiljaj požarjenega kruha. Stvar je zelo sumljiva in dolžnost podžupana bi bila, da bi energično zasledoval nepravilnosti pri izkaznicah, ne pa razburjal itak preizkušnih revežev.

Iz Trbovelj. Ker niti strokovna komisija niti »Unija« rudarjev od izbruha štrajka pa do danes ni imela ne časa ne volje, da preskrbi in podpira svoje aretiranih sodrugov, je to preskrbo prevzelo delavstvo samo. Štiri biniralne akcije so donesle sledeče vsote: I. biniralna akcija z dne 15./5. 1920. K 1960, II. z dne 29./5. 1920. K 3709, III. z dne 12./6. K 3640, IV. z dne 26./6. 1920. K 2590, skupaj K 11.899. Ti zneski so se razdelili 37 rodbinskim članom aretiranih v podporo; vsi, katere je delavstvo obvarovalo s tem največje bede, izrekaio tem potom darovalcem najiskrenejšo zahvalo. — V Trbovlje so se vgnezdile po štrajku neke čudne navade. Z delavci ravnaio vsi organi, zaposleni pri rudniku, kar najsurrovejše. Za malenkosti, ali le če je g. paznik slabe volje, se kaznuje delavce z denarnimi globami, sploh se jih preganja na vse načine. Vodilno vlogo v tem oziru igra dnevni kop. Ne govorimo dalje o paznikih, ker se pri njih more meriti s surovostjo vedenja le še njihova duševna revščina. Potrebno pa je, da osvetlimo in javno grajamo ravnaje ravnateljevega tajnika Bidovca, od katerega bi bilo kot sinu preprostega delavca pričakovati več nepristranosti napram delavcem in manj klečeplavstva napram predstojnikom. Delavci, ki so bili za časa stavke aretirani, so prinesli, prišedši na svobodo, potrdila od sodišča v Celju, da jih rudnik lahko sprejme zopet v službo in proti temu ni nikakega pridržka. Vkljub temu g. Bidovec ni sprejel nikogar v službo. Da, dogodila sta se dva slučaja, kjer je obratovodja dotična delavca že sprejel v delo, katerega je pa vsemogočni g. sekretar poslal domov, češ: »komunistov ne bomo zaposljevali.« Nekemu delavcu je predbacival, da so komunisti roparji, tatje in morilci. Hvala bogu, so tisti časi, v katerih so stivali socialiste in komuniste v kategorijo navadnih zločincev, minili. Pаметen človek sodi o takih stvareh šele, kadar se je zanimal zanje in jih proučil. Svetovali bi gosp. Bidovcu, da vtakne tudi on nekoliko svojo glavo v knjige ter se natančneje informira o komunizmu. Radi bi mu prihranili podobne blamaže, ki se inteligentnim, modernim ljudem (h katerim pa g. sekretarja ne prištevamo) nikakor ne morejo pripetiti. Prijemimo le eno: tako ravnaje more roditi le skrajen odpor in ogorčenost od strani delavstva, katerega sila še nikakor ni zlomljena, čeprav to misli gospod Bidovec in marsikdo drugi. To naj si zapomni in po tem umeri svoje nadaljno vedenje.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Železnikom iz Bosne, moram tukaj javno pibiti, da gospod Čobal laže. Res je, da sem dobil pismo, v katerem je bilo povedano, kako hodi g. Čobal ujedinevat slovenske rudarje, ni pa bil podpisan Železnik, ampak odbor tamošnje rudarske organizacije. Sploh pa je meni ta Železnik popolnoma neznan č je vse to res, kar mu g. Čobal predbaciva, ni lepo, ali jaz sem prepričan, da so v socialno demokratični stranki ljudje, ki igrajo važno vlogo, pa so še večji falotje kakor pa ta meni nepoznani Železnik. Kar se tiče predbacivanja, da sem moral bežati iz Bosne, moram tukaj pibiti, da je to zopet velika laž g. Čobala, ker sem bil še 5 tednov po prevratu v Bosni in sem šele odšel iz Bosne, ko me je kurilnica drž. železnice pozvala, z expresnim pismom na službo v Ljubljano.

Iz Zagorja. Odgovor g. Čobalu v Zagorju ob Savi na dopis, priobčen v »Napreju« dne 2. julija t. l. šte. 149. Ker me gospod Čobal napada, da stojim v pismeni zvezi z nekim Ž